

gjælde og gjælder vist ogsaa tildeels om de Duffer, som ogsaa næres af Beboerne derude om en tidligere Afgang fra Kjøbenhavn. Det er jo jævnlig Tilfældet, at de, der ikke have det akkurat, som de finde det bekvemt, klage derover, og det i Særdeleshed paa Jernbane- og Postvæsenets Omraade, og saadanne Klager kan man ikke tage sig overordentlig nær. Smidlertid skal jeg, for hvem det er ubekendt, at det er paataent at lægge et nyt Godstog tidligere end Kl. 9 — derfor kan der godt være Spørgsmaal om noget Saadant i Bestyrelsen — og som derfor ikke er istand til at svare paa det nu, naturligtvis gjøre denne Sag til Gjenstand for Overveelse, og hvad der med Rimelighed kan gøres i saa Henseende, skal se. — Jeg erindrer ikke, om der staar flere Punkter tilbage, som ere berørte af den ærede Ordfører, og som kunde trænge til Udtalelser fra min Side. Jeg tror det næsten ikke. Derimod har det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds fremsat nogle Bemærkninger og Anfør mod Postforholdene ved Nyborg, som ere af saa speciel Natur, at jeg egentlig efter min Opfattelse ikke finder, at det er et Emne, som egner sig for en Finantslovsbehandling. Det ærede Medlem har fundet den rigtige Wei med Hensyn til de første af ham berørte Spørgsmaal, idet han har henvendt sig til Overbestyrelsen eller til Ministeren med en Klage over Forholdene der. Dette er i Nødstilfælde, naar Klagen ikke kan afhjælpes af den private Bestyrelse, den rigtige Wei; derimod er det ikke den rigtige Wei, saaledes som i sidste Tilfælde, at ville fremtvinge Forandringer ved Negtelser paa Finantsloven, Forandringer, som jeg for Diebliffet maa erklære mig ude af Stand til at overse, thi jeg kan ikke begribe, at det skulde være Tilfældet, at Posten gaar til en By med udtryffeligt Ordre til ikke at modtage Besørgelse til mere end eet Menneske. Jeg maa have ganske bestemt Bevis for, at saadant Noget eksisterer, før jeg tror det. Saltfald skal jeg love det ærede Medlem — ikke nogen bestemt Forandring, for det kan jeg ikke, før jeg kender Forholdene nærmere — men at jeg selvfølgelig skal gjøre Sagen til Gjenstand for nærmere Overveelse, og hvis der da imod min Forventning skulde findes en saadan Arimelighed, som af ham omtalt med Hensyn til det sidste af hans Vædringsforslag, skal det ganske vist blive rettet.

Aberg: Jeg ønsker blot at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 221, der angaar en Bevilling af 300,000 Kr. til Anskaffelse af et Dampskib til Frederikshavn—Østeborg = Farten.

Jeg erkjender ganske vist, at det for Diebliffet maaske er noget haabløst at komme ind paa dette Spørgsmaal, men det forekommer mig, at Nødvendigheden af det paataente Dampskib er saa stor, at man dog maaske inden altsfor lang Tid vil komme til den Erkjendelse, at man bør bevilge det. Den meget ærede Ordfører anførte to Grunde for at negte denne Bevilling. Den første var, at Flertallet var blevet enigt om at negte den, og denne Grund skal jeg villig indrømme Rigtigheden af. Den anden Grund derimod, at man venter at faae Materiel tilovers fra Masnedshund og Storebelt, kan jeg ikke erkjende for rigtig. Hvad Masnedshund angaar, da har man der, saa vidt mig bekendt, kun et lille Dampskib, der duer noget, og det vil man, selv naar Dampfærgeforbindelsen er kommen istand, have Brug for, dels som Reserve, dels under Isforhold, og Dampskibene paa Korsør—Nyborg=Route ere saa bekendte, at jeg tror, Ingen er i Tvivl om, at de Skibe, der blive ledige, ikke due til at benyttes i et saa uroligt Farvand som det mellem Frederikshavn og Østeborg. Jeg tror derfor ikke, at denne Grund kan tillægges nogen større Vægt. Det forekommer mig saa meget mere behynderligt, at man nu er saa afgjort imod denne Bevilling, medens man tidligere har været af en anden Mening, er imod at gjøre Noget for at ophjælpe denne Route, da den dog i Grunden betaler sig, hvad ikke er Tilfældet med alle Dampskibsrouter. Vel har selve Dampskibsforbindelsen ikke givet Overskud, men tværtimod Underballance, men den tilfører Jernbanen en saa betydelig Trafik, at der i Virkeligheden fremkommer et Overskud. Jeg skal i den Anledning nævne de vedkommende Tal for de to sidste Finantsaars Vedkommende, for hvilke der foreligger Regnskab. I Finantsaaret 1880—81 har der været et Tab for Dampskibsarten af 34,000 Kr., men samtidig er der tilført Jernbanerne en Trafik, hvorefter de have haft en Indtægt af 104,000 Kr. Som Gevinst regner man Halvdelen, altsaa 52,000 Kr., og drages derfra de 34,000 Kr., udkommer der altsaa en ren Gevinst af omtrent 18,000 Kr., der skyldes Dampskibsforbindelsen. For Finantsaaret 1881—82 stille Forholdene sig endnu gunstigere, idet Trafikken er meget betydelig tiltagen. Ganste vist har Underballancen paa Dampskibsarten været større, men det er begrundet i, at det tidligere Dampskib var blevet solgt, hvorfor vedkommende Mand opsigede sin Forbindelse med Staten, saa at der maatte leies et andet Dampskib, der maatte have i Reserve en Tid, inden der blev virkelig Brug for det. Det var altsaa en unyttig, om end uund-